

HRONOLOGIJA ŽIVOTA
MEHMED-BEGA KAPETANOVIĆA LJUBUŠAKA

1839. 19. decembra rodio se u Vitini, na plemićkom dobru svojih starenika, muselima i kapetana Ljubuških.
Mekteb je završio u rodnom mjestu, a ruždiju u Mostaru, gdje je stekao osnove znanja iz turskog, arapskog i perzijskog jezika. Dalje školovanje nastavio je u medresi u Ljubuškom pred čuvenim muderisom Mehmed ef. Krehićem;
1862. 3. septembra imenovan za besplatnog člana Idare-medžlisa (kotarskog vijeća) u Ljubuškom.
Učestvuje u tursko-crnogorskim borbama i bude odlikovan za zasluge i lijepo vladanje. Bio član komisije koja je pod rukovodstvom Dževdet-paše radila na utvrđivanju granice;
1864. Sultan ga odlikuje ordenom medžidije, nišanom trećeg razreda.
9. decembra dobija čin kapudžibaše;
1865. 5. juna imenovan je za kajmekama (predstojnika) u Stocu, gdje se oženio iz kapetanske porodice Rizvanbegovića.
1867. 9. septembra premješten je u Ljubuški.
Dobio čin istabli amire (rang pukovnika)
1868. Rodio mu se sin Riza-beg (kasnije pjesnik) na njihovom porodičnom dobru u Vitini.
1869. Pravi prekid u službovanju i preuzima dva putovanja, na Zapad i na Istok.
Prvo, iz Trsta odlazi u Veneciju, Padovu, Veronu, pa preko Tirola i Salcburga u Beč i Peštu.
Drugo, preko Krfa u Aleksandriju i Kairo, odatle preko Izmira u Carigrad, a onda Crnim morem, preko Varne i Ruščuka u Bukurešt i nazad Dunavom i Savom pa preko Broda u Sarajevo;
1870. 27. septembra premješten je iz Ljubuškog ponovno na kajmekansku dužnost u Stolac;
1874. 5. februara prelazi u Foču. Nezadovoljan novom ulogom izdejstvuje da već nakon sedam nedjelja bude postavljen za kajmekama u Trebinje, gdje se sprijatelji s Vukom Vrčevićem;
1876. Imenovan za člana velike reformne komisije sa Hajdar-efendijom na čelu;
Daje ostavku na položaj u Trebinju i preseljava u Sarajevo, gdje se iste godine oženio kćerkom Mustaj-paše Babića.
1877. 27. maja imenovan za gradonačelnika Sarajeva.
Biran za poslanika u Medžlisi mebusan (carevinsko vijeće) poznatije kao Midhat-pašin parlamenat, koji se sastao u novembru; tom prilikom ostao je Ljubušak u Carigradu četiri mjeseca;
1878. Izabran za člana narodnog odbora u kojem je odigrao pasivnu ulogu, a zatim se preko Vitine i Ljubuškog prebacio u Makarsku, a odatle u Vrhgorac generalu Jovanoviću.

Putuje u Beč i Peštu kao član prve bosanskohercegovačke poklonstvene deputacije.
Izabran za člana sarajevskog gradskog vijeća;

- 1879. 10. aprila odlikovan je ordenom željezne krune trećeg razreda;
11. augusta postao počasni vladin savjetnik;
- 1883. U januaru imenovan za člana komisije za provođenje zakona i naredaba.
U martu postao član vakufskog povjerenstva.
U maju određen za člana komisije za izdavanje tapija za šumska zemljišta.
- 1890. Postao član Medžlisa mearifa (sarajevskog školskog odbora);
- 1892. Odlikovan komturnim nišanom reda Franje Josipa I;
- 1893. Imenovan za gradonačelnika Sarajeva;
- 1898. U julu pretrpio moždani udar;
- 1899. U aprilu se zvanično zbog bolesti povukao sa položaja gradonačelnika Sarajeva;
- 1902. 29. jula umro u svom ljetnikovcu na Grbavici;

*Izvor: Mehmed-beg Kapetanović Ljubušak-Istočno blago II(1987)